

мена, когато историята на чсъвчеството е била още забулена въ мъгла.

Менесъ, първиятъ записанъ въ историята египетски владѣтель, който е живѣлъ вѣроятно около 4400 години преди Христа, е построилъ каналъ източно отъ Мемфисъ. Когато Нилъ прииждакъ, този каналъ се изпълнялъ съ вода.

Около 2000 години по-късно Аменемхетъ III свързалъ този каналъ съ една голѣма низина въ сегашната провинция Фаюмъ. Низината била преградена и по такъвъ начинъ било построено първото водохранилище, което се пълнѣло отъ придошлата вода. Щомъ започвала сушата, отваряли постепенно преградитѣ, пушали въ малки канали водата и напоявали нажежената околна земя.

* * *

Презъ следващитѣ хилядилѣтия правени били доста такива постройки. Обаче едва въ 19. столѣтие следъ Христа срѣщаме действително голѣми проекти, които иматъ за целъ да създадатъ съвсемъ нова напоителна система.

Въ 1833. год. французкиятъ инженеръ Линанъ де Болфондъ предложилъ планъ: да построи язъ съ отвори напрѣко раменетѣ на рѣчната делта, презъ която Нилъ се втича въ Срѣдиземно море; по такъвъ начинъ презъ цѣлата година водата да се държи на еднаква височина.

Мохамедъ Али, тогавшниятъ владѣтель на Египетъ, възторжено одсбрилъ плана и заповѣдалъ веднага да се почне работа. Две години по-сетне непостоянниятъ управителъ изгубилъ интересъ къмъ тази постройка и далъ нареждане да се спре.

Въ 1842. г. другъ французки инженеръ, Мугелъ, направилъ нови предложения на Мохамедъ Али. Въ 1843. г. започва отново постройката на двата яза, които сега преграждатъ дветѣ рамена на делтата и сж познати подъ името Делтени язове. Още въ началото работата била спъвана отъ голѣми мжчнотии, било отъ немирната рѣка, било отъ други въѣшни причини.

Абазъ-паша, който наследилъ Мохамедъ Али въ 1849. год., отричалъ голѣмата полза отъ тия язовирсве; при неговото управление работата била много ослабена.

Сжщо така не схващалъ добре напоителната задача на язовиретѣ и Саидъ-паша, който въ 1854. г. поелъ управлението на страната. Все пакъ по чисто военни съображения той заповѣдалъ да се продължи работата. Той смѣталъ, че въ случай на война водата отъ язоветѣ може да бжде пусната и да издави настѣпващитѣ въ делтата неприятелски войски. Продължена била работата, ала сега се явили нови мжчнотии: промѣнявали се често